

Titellied van de voorstelling "Riestepap mit proeme" gespeeld in 2010 en 2011 in schouwburg Venray.
Over de tijdsgeest van mijn jeugd in de jaren '70/'80

Soms daenk ik mit vlaage, an lang vervloge tied
En vandaag vraog ik meej af, dat gevuul zien weej dat kwiet
Vervloge, weg, vur goed vurbeej, as weggespuuld, gesmolte sneej
En blijft allieën die herinnering
Of gedachtes, hoe ut laeve os verging
En ik daenk, as ik dat nou es bezing

**'t Is hieël apart, 'n moj gevuul
Groeët of klaen soms minuscuul
Ut is intens, en as ge ut het
Wieët ik zeker dat geej ut wet
Ut is moeilijk te benoeme
Ik noem ut Riestepap mit proeme!**

Moe stäöt ien de keuke urre dageluks domein
En vandaag is zônne dag, vur ut goeie porselein
Ze vaegt ur hând an urre schort, ze kumt d'r efkes twieë tekort
Ut vlaes dat suddert, piepers gaar
Uut de kamer kumt de geur van en sigaar
Ik daenk, dat ik dit gevuul bewaar

Zaoterdag da's kieke, ien de pyama wert gewaacht
En vandaag vur ut urst ien kleur, zien wej Mies iets ovver âacht
Un glaeske vol mit 7-up, un kumke chips stäöt op de slup
De Wiekendkwis, Wie van de drie
En die vissekom van Willem Duys vergaet ik nie
En ik daenk, dit gevuul da's nostalgie